

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o návrhu žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2011, č. j. 30 A 115/2011 - 6,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) návrhem brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým tento postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. 2254/11, doručené dne 2. 9. 2011, kterým byl stěžovateli určen advokát.

Součástí napadeného usnesení je i poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost. Stěžovatel ovšem podal v reakci na toto usnesení návrh, v němž trvá na tom, že kasační stížnost proti němu není přípustná, čímž popírá dosavadní judikaturu Nejvyššího správního soudu, která označuje kasační stížnost proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu za přípustnou. Svým návrhem stěžovatel *„navrhuje, aby se adresovaný soud vydaným rozhodnutím nevázal a proces nadále vedl“*. K výzvě krajského soudu směřující k odstranění vad podání (č. l. 10), zaslal stěžovatel soudu podání (č. l. 13), v němž uvedl, že výzvě soudu nerozumí, *„poněvadž se žádným podáním nedomáhá zrušení rozhodnutí adresovaného soudu“*.

Návrh stěžovatele je nutno odmítnout jako nepřipustný.

Jak správně uvedl krajský soud v poučení svého usnesení, proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je obecně přípustná kasační stížnost a stěžovateli nic nebránilo takovou kasační stížnost podat. On ovšem zjevně vyjádřil vůli nepodat kasační stížnost ve smyslu § 102 a násl. s. ř. s., pouze vyjevil nesouhlas s ustálenou judikaturou, jež její podání umožňuje. Za této situace by bylo v rozporu s jednoznačně projevenou vůlí stěžovatele, kdyby

Nejvyšší správní soud v přímém rozporu s vyjádřeným právním názorem stěžovatele chápal jeho návrh jako kasační stížnost. Kasační stížností tedy jeho návrh není.

Není-li ovšem tento návrh kasační stížností, není ani žádným jiným návrhem, o němž by zákon dovoloval Nejvyššímu správnímu soudu rozhodnout. Pokud se stěžovatel ve svém návrhu domáhá toho, aby se krajský soud svým „rozhodnutím nevázal a proces nadále vedl“, resp. pokud výslovně popírá svůj úmysl zrušit shora označené rozhodnutí krajského soudu, nezbylo, než návrh stěžovatele odmítnout. Za této situace nebylo ani namístě odstraňovat další vady podání, tedy nezaplacení soudního poplatku a neprokázané právní zastoupení stěžovatele.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu